Диагностиката на заболяването е винаги комплексна - визуализиране на кистите с образно изследване в зависимост от локализацията (чрез ехография, рентгеново изследване, томография или ЯМР), паразитологично хистологично и цитологично изследване на оперативен материал и лабораторни изследвания (скринингови и потвърдителни). Серологични изследвания се правят на серум от венозна кръв. Целта на това изследване е както ранно откриване, така и контрол върху проведеното лечение. Доказва се наличието на антитела, като чрез имуноензимния метод ELISA се установява количествената стойност на тези антитела.

РЗИ – Шумен представя обща информация за заболяването, като са използвани снимки и източници и от интернет.

При съмнение задължително се консултирайте с лекар за поставяне на точна диагноза!

Издава РЗИ – Шумен в изпълнение на дейности за 2023 г. по приоритет „Здравеопазване“ от Националния план за действие за периода 2022-2023 г. към Националната стратегия на Република България за равенство, приобщаване и участие на ромите (НСРБРПУР) 2021-2030 г.

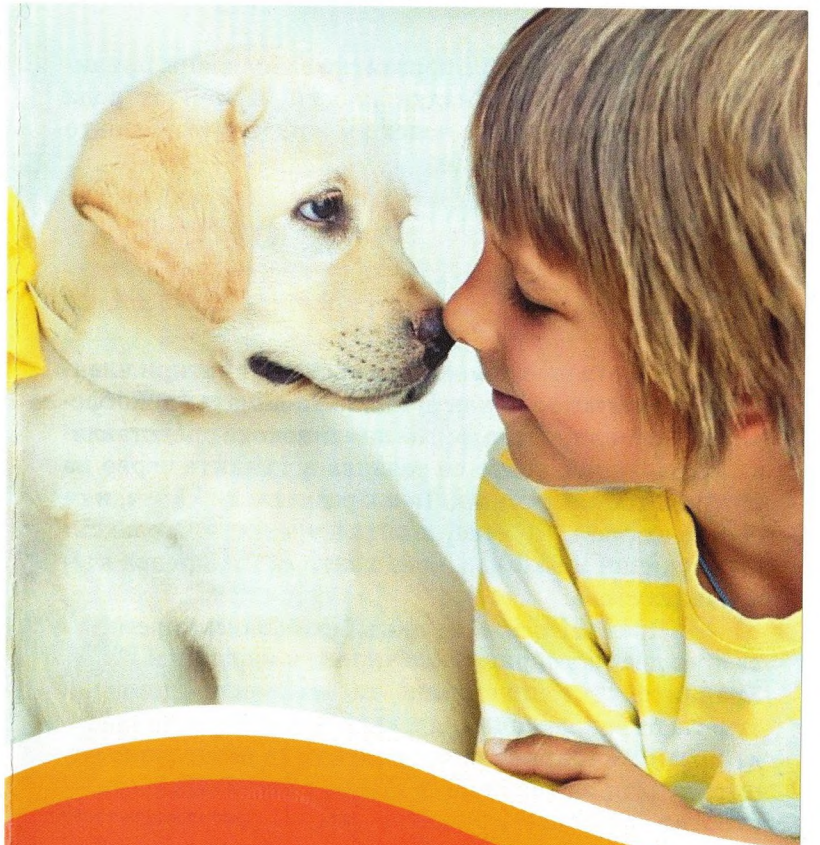

ЕХИНОКОКОЗА

ЗНАЕМ ЛИ ДОСТАТЪЧНО?

РЗИ-ШУМЕН, 2023 г.

Ехинококозата е паразитно заболяване, причинено от инфекция с малки плоски червеи от рода Echinococcoccus и засяга човека и животните. Познато ни е и като кучешка тения.

Протича като хронично заболяване с образуване на паразитна киста предимно в черния дроб, но кисти могат да се развият във всички органи и тъкан. По-редки локализации са бъбреците, костите, мускулите и очите.

Тялото на ехинокока се състои от четири членчета, последното, от които съдържа яйцата (онкосферите). Полово зрялата форма на ехинокока представлява малка тения, която се развива в тънките черва на крайния гостоприемник. Тя е с размери 3- 5,5 мм, и се състои от глава (сколекс), шийка и членчета. Сколексът има кукички и смукала, чрез които се прикрепва към чревната стена.

През жизнения си цикъл ехинококът преминава през два гостоприемника - краен и междинен. Крайните гостоприемници са най-често домашни кучета, вълци, лисици и др. като най-разпространеният краен гостоприемник в момента са безстопанствените кучета, за които не се полагат достатъчно грижи относно обезпаразитяването им. С екскрементите (фекалиите) на кучето те попадат във външната среда и замърсяват тревата, плодовете, зеленчуците и водата. Част от тях полепват по козината на кучето.

Човекът се явява междинен гостоприемник в жизнения цикъл на ехинококите - заразява се чрез консумация на заразени с онкосфери хранителни продукти и вода или чрез директен контакт със заразено животно. Инкубационният период варира от 10 месеца до година.

След попадането в стомаха се освобождават онкосферите, които имат кукички по повърхността си, чрез които ларвите пробиват стената на тънкото черво и чрез кръвообръщението се пренасят в черния дроб и от там могат да засегнат всеки орган от тялото.

Най-честата локализация на ехинококовите кисти при човека са черния дроб, белия дроб и мозъка. При разкъсване на ехинококова киста се освобождават паразити, които се разпространяват в околната тъкан и водят до образуване на нови кисти, а в по-тежките случаи се стига до развитие на анафилактичен шок.

Ранната диагноза на това заболяване е проблем поради дългия период без каквито и да било оплаквания и характерни симптоми. Обикновено нарушенията, които причинява ехинококовата киста и причината, поради която започва изследването на един човек, са свързани с компресия на съседни структури в тялото - органи, кръвоносни съдове или нерви .

Лечението на ехинококозата е оперативно, като при пациенти, противопоказани за операция се провежда химиотерапия.

Мерките за обществена профилактика са насочени към контролиране на броя на безстопанствените и свободно скитащи кучета и задължителна регистрация и паспортизация на домашните, ловните и други кучета. Стопаните са задължени на всеки 2 – 2,5 месеца да обезпаразитяват своите питомци.